

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

- Com m'ha fet sentir-me allunyat/da de Déu avui? Què m'hi ha fet sentir aprop?
- Procuo identificar els moments en els que les meves accions i decisions no venen orientades pel bé que poden donar.
- M'apropo al Senyor perquè sigui amb Ell amb qui decideixi i faci?
- El meu centre son les coses, les persones i jo mateix/a?
- Prioritzo la llibertat davant les coses, davant les persones, i davant mi mateix/a?
- Visc despres del que em distancia de Déu?

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Sentint que la meva vida és necessària pel pla de Déu.

Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut, que he vist o un record que m'ha vingut.
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

Recollint i tancant el dia...

Qui vulgui venir amb mi, ha de ser content de menjar com jo, i així de beure i de vestir; així mateix ha de treballar amb mi durant el dia i vigilar durant la nit, perquè així, després tingui part amb mi en la reeixida com l'ha tinguda en els treballs.

(St Ignasi, EE 93)

DISCERNIMENT

Paraules que em mobilitzen avui...

Seguir Jesús és buscar el que ell feia, però també el seu estil. Fins i tot buscant el Bé, se'ns pot "colar" el mal esperit, que ens va portant de nou, amb l'excusa de fer el bé, cap al poder, l'eficàcia, la força, l'esclat de llum... No és amb l'excusa d'un benestar material per a la societat que estem destruint el planeta?

A Venècia vivia d'almoines i dormia a la Plaça de sant Marc i mai no volgué anar a casa de l'ambaixador de l'emperador, ni feia cap diligència especial per trobar el que calia per al pasatge perquè tenia a l'ànima una certesa gran que Déu li donaria la manera d'anar a Jerusalem. Aquesta certesa el confirmava tan fortament que cap de les raons o pors que li presentaven no el podia fer dubtar. Un dia topà amb ell un espanyol ric i li preguntà què feia i on volia anar, i assabentat de la seva intenció el portà a casa perquè mengés. Després el tingué d'hoste uns dies fins que tot estigué a punt per a la partida (a Jerusalem).

[St Ignasi, Autobiografia, 42]

Aquest matí prego amb...

No, tú no sabes abrir los capullos y convertirlos en flores.

Los sacudes, los golpeas..., pero no está en ti el hacerlos florecer.

Tu mano los mancha; les rasga las hojas, los deshaces en el polvo...,

Pero no les saca color ni aroma alguno.

¡Ay, tú no sabes abrir el capullo y convertirlo en flor! El que puede abrir los capullos ¡lo hace tan sencillamente!

Los mira nada más, y la savia corre por las venas de las hojas.

Los toca con su aliento, y la flor abre sus alas y revolotea en el aire;

Y salen, sonrojados, sus colores, como ansias del corazón;

Y su perfume traiciona su dulce secreto.

¡Ay, el que sabe abrir los capullos lo hace tan sencillamente!

(Rabindranath Tagore)

Faig conscient el meu cos...

Mirada neta i clara, autenticitat i objectivitat en el que veig i sento, i cor tendre per estimar-te, Senyor.

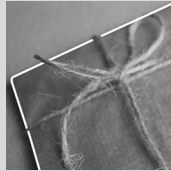

Cada dia del camí...

Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meua vida (interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu, cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures.

Avui demano...

Encert i coratge per respondre al que el Senyor em proposa com a millor. Demano sentir-me cridat/da a caminar amb Jesús, en comunió amb tot, amb Tot.

Text bíblic

Lluc 4,1-13: Temptacions de Jesús i el seu discerniment

Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà. L'Esperit el va conduir pel desert durant quaranta dies, i era temptat pel diable. Aquells dies no va menjar res, i a la fi tenia fam.

El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.»

Però Jesús li va respondre: «L'Escriptura diu: L'home no viu només de pa.»

Després el diable se l'endugué enlaire, li va mostrar en un instant tots els reialmes del món i li digué: «Et donaré tota l'autoritat i la glòria d'aquests reialmes: me l'han confiada a mi, i jo la dono a qui vull. Adora'm i tot serà teu.»

Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.»

Després el conduí a Jerusalem, el va posar dalt de tot del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix. Diu l'Escriptura: Donarà ordre als seus àngels de guardar-te.

I encara: Et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres.»

Jesús li contestà: «Diu l'Escriptura: No temptis el Senyor, el teu Déu.»

Un cop el diable hagué esgotat tota mena de temptacions, s'allunyà d'ell fins al moment oportú.

Caminant en silenci...

Repasso moments de la meua vida.

- Deixo ressonar les tres temptacions: posseir, poder i prestigi. Com estan presents en la meua vida?
- Posseir em produeix addiccions: de roba, de pantalles, de consum en general. Quin efecte tenen en la natura les meves possessions-addiccions?
- Per obtenir poder, a qui he trepitjat? A qui he manllevat dignitat? A qui he abandonat, invisibilitzat?
- Quan m'he mogut pel prestigi, per quedar bé? Quan he quedat atrapat/da en la valoració dels altres?

Avui poso atenció a...

Sento l'agradable escalfor del sol a la meua pell. La sento il·luminada per la Seva Llum. Ho rebo com a carícia del Senyor.